

בעזהש"ת

לחזות בנועם

עניינים המתכארים במאמר

הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם

— — — — —
מה הפתרון ליום קשה 'א שזוערע טאג'

— — — — —
סיבת נסיעה ומלטולי הדרך

— — — — —
הנסיעה לראש השנה לצדיקים

גליון נ • כי תבא • תשפ"ד

יו"ל על-ידי חבורת נועם ה' דהסידוי ברסלב ירושלים עיה"ק

ניצוצות אור מתוך המאמר

אָבֵל מִי שֶׁיָּשֵׁב בְּתוֹכָהּ עַל פְּנֵי אֱמוּנַת חֲכָמִים, וּמִכִּפֹּל דַּעְתּוֹ נִגְדֵּד
דַּעַת הַצַּדִּיק הָאֱמֵת הַחֲכָם הַכּוֹלֵל, זוֹכֵה לְהִתְחַזֵּק בְּבִטְחוֹן חֶזֶק
בְּכָל יוֹם וְיוֹם, אֵיךְ שֶׁהוּא בְּגוֹף וְנֶפֶשׁ בְּנִשְׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת, בְּבַחֲנֵי
יוֹם אֵיךְ אֲנִי אֵלֶיךָ אֲבָמַח, שְׂדֵיִקָא בְיוֹם אֵיךְ אֵיךְ בְיוֹם שְׂאֲנִי מִתְּיָרָא,
שְׂנַדְמָה שְׂהִיּוֹם קֶשֶׁה הַפְּרִינְסָה מְאֹד מְאֹד, וְכֵן בְּעִבּוּדַת ה' וְכו',
אִז דִּיקָא אֲנִי אֵלֶיךָ אֲבָמַח שְׂבּוּדָאֵי לֹא תַעֲזֹב אוֹתִי

מאמרים ופנינים על פרשת השבוע ומועדי השנה
לחזות בנועם ה' ולבקר בחיכלו
מתוך מעינות דברי קדשו של
חרה"ק מוהר"ר נתן מברסלב זצוק"ל
בספה"ק ליקוטי הלכות

לכל הערה הארה תשובה או הצעה נא להשאיר הודעה
בין הקהילה 'נועם השם' #9 02.581.3308
או לפנת: lb1877300@gmail.com
וכן ניתן להקדיש הגליון להצלחה ולישועה בכתובת הנ"ל
להרשמה לקבלת הגליון השבועי יש לשלוח בקשה לכתובת הנ"ל

מאמר אמרי נועם

שלימות התורה הוא רק ע"י אמונת חכמים ואז נמתקים כל הדינים

בכל יום נדמה לאדם שהיום הוא יום קשה לעסוק בעבודת השי"ת - על ידי תיקון פגם אמונת חכמים מקבל דעת לעבודת ה' באותו היום דייקא - כל הנסיעות והטלטולים הם להזכיר לאדם לתקן פגם אמונת חכמים - נוסעים לצדיקים לר"ה להמתיק הדינים שבכל יום ויום - 'היום הזה' דייקא נהיית לעם

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִסְכַּת וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נְהִייתָ לְעַם לַה' אֱלֹהֶיךָ (דברים כז, ט).

על ידי חכמה עליונה נמתקים כל הדינים

על פי מה שכתב בליקוטי מוהר"ן (תורה סא) וז"ל כל המתקנות ש"ל כל הצמצומים והדינים הוא על-ידי השכל, כי כלם במחשבה אֶתְבָּרְרוּ, וכי כלם במחשבה מתבררים, ש"השכל הוא שרש הדינים, ושם נמתקים הדינים, כי אין הדין נמתק אלא בשרשו, וכל דין וצמצום צריך שיהיה נמתק בשכל השרש לו, ש"ש שרשו, ויש לכל צמצום וצמצום שכל, שעל ידו נמתק, אך יש חכמה עלאה, שכל החכמות כלולים שם ומקבלין משם, ועל כן שם נמתקים כל הדינים עכ"ל הק'. ועיין שם שאי אפשר לקבל מחכמה עלאה רק כשיש שלמות בהתורה, ושלימות התורה נשלם רק ע"י תורה שבע"פ, ותורה שבע"פ הוא גם כל הספרים והחידושים שמתחדשים ע"י כל הצדיקים שבכל הדורות, ולכן ע"י אמונה בכל

הספרים של הצדיקים אמיתיים נשלם התורה ונמתקים כל הדינים, עי"ש באריכות.

פגם אמונת חכמים גורם שלא ידע איך לעבוד את השי"ת ביום הזה ובמקום הזה

ובליקוטי הלכות (הל' פקדון הל' ה) מבאר פי עקר הכבודות והדחקות של כל אחד, הן בפרנסה והן בעבודת ה', הוא רק מחמת שהיום קשה וכבד עליו, שבכל יום נדמה להאדם, בפרט להעניינים, שבעת הזאת, בפרט בזה היום, אי אפשר להרויח ולמצא פרנסתו, וכן בעבודת ה', על-פי הרב נדמה לכל אחד בכל יום שהיום קשה להתפלל וכו', ועל-כן נקרא מי שהשעה דחוקה לו 'קשה יום', [א שווערע טאג בלע"ז], כמו שכתוב (איוב ל, כה): "אם לא בכיתי לקשה יום עגמה נפשי לאביון", פי האביון הוא בבחינת 'קשה יום', וכל זה מחמת חסרון הדעת, מחמת פגם אמונת חכמים, שעל-ידי-זה אינו זוכה שיקבל השכל השייך אליו בזה היום בזה המקום, משכל הכולל, ועל-כן היום קשה עליו, וכן הוא בעבודת ה'.

המאמין בצדיקים יכול להפוך כל יום קשה לטובה

אבל מי שישב בתשובה על פגם אמונת חכמים, ומבטל דעתו נגד דעת הצדיק האמת החכם הכולל, זוכה להתחזק בבטחון חזק בכל יום ויום, איך שהוא בגוף ונפש בגשמיות ורוחניות, בבחינת (תהלים נו, ד): יום אירא אני אליך אבטח, שדיקא ביום אירא ביום שאני מתירא, שנדמה שהיום קשה הפרנסה מאד מאד, וכן בעבודת ה' וכו', אז דיקא אני אליך אבטח שבנדאי לא תעזב אותי, כי בנדאי גם ליום זה יש צנור השפע במקום אשר אני שם, להמשיך שפע טובה וחסד טוב משכל הכולל ששם נמתק הכל, שזהו בחינת "ברוך א-דני יום יום יעמס

לנו הקל ישועתנו סלה", והבן היטב, כי אסור לחשוב מיום לחברו כָּלֵל, ועל יום זה צריכין לבטח בה'.

בכל מה שעובר על האדם יזכור לשוב בתשובה על פגם אמונת חכמים ואז נמתק הכל

ויש בזה הרבה לדבר, והעקר שעל ידי אמונת חכמים באמת נמתק ונתתקן הכל, ועל־כן בכל מה שעובר על האדם, הן בפרנסה הן בעבודת ה', ונדמה לו שאי אפשר לו לעבד השם־יתברך מחמת דחקות הפרנסה ורובי הבלבולים והרעיונים העוברים עליו, ידע שכל זה נמשך מפגם אמונת חכמים, על־כן בכל פעם שעובר עליו מה שעובר יזכר עצמו לשוב בתשובה שלמה על אמונת חכמים, שיאמין באמת בכל ספרי הצדיקים והחכמים האמתיים, עד שיזכה לינק משכל הכולל שעל־ידי זה נמתק ונתתקן הכל.

כל הנסיעות והטלטולים הם להזכיר לאדם לתקן פגם אמונת חכמים

וזהו בחינת הגליות שישראל גולים ומטלטלים וכו' ואין להם מנוח לכף רגלם, והכל מחמת קלקול האמונה שעקרה אמונת חכמים, כי כל הנסיעות של ישראל הם בשביל קלקול האמונה, כמו שכתב הוא ז"ל (ליקו"מ סימן מ), ובשביל זה באים כל הנסיעות והטלטולים בכלליות ובפרטיות, אבל באמת כונת השם־יתברך לטובה, כי כל הטלטולים והגליות והנסיעות לדרכים, הכל בשביל שיזכר כל אחד את עצמו על־ידי זה לשוב בתשובה שלמה על פגם אמונת חכמים, ואז הנסיעה היא כפרה ותקון על פגם אמונת חכמים שכולל כל הפגמים, כי על־ידי הנסיעות הוא מרים ומגביה כל המקומות שבא לשם להשם־יתברך בכח אמונת חכמים, וכמובן בדבריו ז"ל בכמה מקומות (סימנים מ, סב) ובכתבי האר"י ז"ל, שזה

סוד כל הגליות בכלל וכל הנסיעות בפרט של כל אחד ואחד, כמוכן בכונות 'והביאנו לשלום מארבע פנפות הארץ' וכמוכן בדברינו (שיחות הר"ן סימן פה) על ענין הנסיעות, עין שם, והכל בכח הצדיקי אמת שמאמין בהם באמת.

כי בודאי איש פשוט אפלו אם הוא איש כשר אין לו כח לזה, בפרט שיש מקומות שבא לשם, שהם רחוקים מאד מאד מהשם יתברך, בפרט שרבים או כלם עפ"ם, וגם עם ה' המערבים ביניהם לומדים ממעשיהם, כמו שכתוב (תהלים קו, לה): "ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם", [יסלח ה' להם וישיבם אל האמת מהרה], על-כן גם האיש הכשר הגולה ומטלטל ביניהם לא היה לו כח להתחזק, בפרט להגביה גם זה המקום להשם יתברך ולתורתו, לולא ה' עוזרו בכח הצדיקי אמת שמאמין בהם.

כששב בתשובה בדרך, הוא מעלה המקום לשרשו שהוא אבן השתיה

ועל-כן כשהוא בדרך, בפרט בדרך רחוק, בפרט כשמטלטל במקומות כאלו רחמנא לצלן, אזי צריך להתחזק מאד באמונת חכמים ולשוב בתשובה גמורה על פגם אמונת חכמים, ועל-ידי-זה מתקן פגם אמונת חכמים, ועל-ידי-זה בעצמו עולין כל המקומות שגלה ונתפזר לשם למקומם ושרשם, שהוא נקדת אבן שתיה שממנה השתת העולם, ואזי נתבטלים כל הגבולים והמצרים, שהם בחינת צמצומים ודינים, שמשם עקר כל הגליות והטלטולים, בבחינת (איכה א, ג): "כל רדפיה השיגוה בין המצרים", כי נכלל הכל בשרשו בבחינת אבן שתיה, קדשי קדשים שממנה השתת העולם, שמשם נמשך כל גבול וגבול של כל אקלים ומדינה ועיר ועיר ושל כל מקום שבעולם, וכמו שפרש רש"י על פסוק (קהלת ב, ה): "ונטעתי בהם עץ כל פרי", ששלמה היה יודע הגידין לכוש וכו' שכל גידי הארצות באים לציון, שמשם משתיתו של עולם.

אבל כל אלו הגבולים והצמצומים של כל מדינה ושל כל מקום צריכין לחזר לשרשם לקדשי קדשים לאבן שתיה, ולהכליל שם יחד בתכלית האחדות עד שיהיו נכללין בשרשם בהבורא הכל יתברר, כי פשיש מחלקת וחלוק ביניהם, משם מתגברים המצרים שמהם כל הצרים, רחמנא לצלן, שיונקים מהדינים והצמצומים כשאין נמתקין ונכללין יחד, חס ושלום, ועל-כן עקר התקון על ידי אמונת חכמים שזוכין על ידי הנסיעות דיקא שעל-ידם שבים בתשובה, ואז נתרבין הספרים בתורה ונשלם התורה, עד שנכללין שם בחינת אבן שתיה קדשי קדשים וכו'.

השי"ת מסבב נסיעות כדי שיתוועד עם אנשים לדבר עמהם דבורי אמת מהתכלית האמיתי

כי שרש הנסיעה בקדשה, מה שהשם יתברר מסבב שיצטרף האדם לילה לחוץ ולסע ממקום למקום בעירו או לעיר אחרת, מכל שכן למקומות רחוקים כל אחד כפי טלטולו ונסיעתו, הכל בשביל שלמות התורה, כי שרש כל דבר הוא התורה הקדושה כידוע כי חוץ מזה הכל הבל, ועל-כן צריכין להאמין שעקר פונת השם יתברר מה שמסבב שיסע האדם הוא רק בשביל שלמות התורה, הינו שהאדם צריך לצאת מביתו לילה או לנסע למקום אחר, כדי שיוכל להתוועד עם אדם אחר או עם כמה אנשים לדבר עמהם מהתכלית האמיתי והנצחי, שיעוררו זה את זה אל האמת לאמתו כי זה כל האדם, וכל אדם צריך לדבר עם חברו ביראת שמים בכל יום ובכל עת, ועל-כן מסבב השם יתברר שילך ויסע האדם הכל רק בשביל זה.

צריך להאמין ששורש הנסיעה הוא להכניס בו ובאחרים קיום התורה

רק זה ידוע, שכל הדברים שבזה העולם בהכרח שיתלבשו במה שמתלבשים והקלפה קודמת לפרי, על-כן על-פי רב מתלבשים הנסיעות והטלטולים בעסקי

חל, אבל החפיץ באמת, צריה לשום לבו לשרש הדבר שבקדשה, כי בודאי כל דבר יש לו שרש בקדשה, על-כן צריה כל אחד לשום לב להאמין, שעקר נסיעתו וטלטולו כדי שיתועד עם בני אדם, אולי יוכל לדבר עמהם דברי אמת, או שיקבלו הם ממנו או שיקבל הוא מהם, או שיקבלו ויאירו זה בזה בבחינת ומקבלין דין מן דין (תרגום יונתן ישעיהו, ג), כי בכל אחד מישראל יש נקדה טובה וצריכין לקבל הארה ממנו להאיר בנפשו לכל יישן את ימיו שנת עולם חס ושלום, וזה עקר שרש כל הנסיעות שבעולם, כי בכל הסבובים שהשם-יתברך מסבב עם האדם, הן בישיבתו בביתו הן בלכתו בדרך בשכבו ובקומו צריה רק לדבר בדברי תורה, ועקר דברי תורה הוא להשתדל להכניס בעצמו ובאחרים קיום התורה, שזנכה מעתה לשמור ולעשות ולקיים וכו', כי זה העקר פידוע, ורק בשביל זה הם הנסיעות.

נסיעה לצדיקים על ר"ה הוא כדי להמתיק כל הדינים

וכל זה הוא בחינת ראש השנה, (כמו שמבאר שם בהתורה הנ"ל), כי ראש השנה הוא יום ראשון לכל השנה, וכלול מכל הימים של כל השנה, ואז צריכין להמתיק כל הצמצומים והדינים של כל איש ואיש של כל ימות השנה ושל כל המקומות שבעולם, וזה אי אפשר כי אם על ידי הצדיק האמת בחינת שכל הכולל, ובשביל זה נוסעים לצדיקים על ראש השנה.

השופר נמשך משכל וחכמה כוללת שממתיק כל הדינים

וזה בחינת תקיעת שופר בראש השנה, כי התורה נתנה בקול שופר, כי קול שופר נמשך משכל הכולל כמובן בפגנות (פרי-עץ חיים, שופר), ועל-כן משם נתנה תורה, ועל-כן שופר מקבץ נדחים, כמו שכתוב (ישעיהו כז, ג): והיה ביום ההוא

יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים וכו' והשתחוו לה' בהר הקדש בירושלים, הינו בבית המקדש ששם האבן שתיה, כי לשם צריכין לשוב ולהתקבץ כל האובדים והנדחים, כי שם תקונם בבחינת שכל הפולל שממתיק ומתקן הכל כי כל המקומות וכו' נכללין שם, ומשם עקר החרות, בחינת חרות של יובל, שאז תוקעין השופר, בחינת תקע בשופר גדול לחרותנו.

בר"ה זוכים לבטחון שפרנסתו של האדם קצובה לו מר"ה לר"ה

ועל-כן מי שאזכה להמשיך על עצמו קדשת ראש-השנה אין צריך לדאג ולטרח הרבה בשביל פרנסה, כי זוכה לבטחון להאמין שכל פרנסתו קצובה מראש-השנה, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל (ביצה טז): כל פרנסתו של אדם קצובה מראש-השנה, כי אז מאיר שכל הכולל שמשם כל צנורות השפע, וזהו חוץ מהוצאות שבת ויום טוב והוצאות בניו לתלמוד תורה, כי בשבת ויום טוב אז עולין בעליות גדולות ואז נכללין בבחינת שכל הפולל על-ידי קדשת היום, ועל-כן להוצאות שבת ויום טוב אין צריכין לקבל מראש-השנה, כפי מה שקצוב שימשה לו שפע בכל יום יום דרך הצנורות והפלים הנמשכין משכל הפולל, כי על-ידי שבת ויום טוב בעצמו נמשך השפע משכל הפולל כפי מה שאזכה להאמין בקדשת שבת ויום טוב ולהרבות בהוצאתם, כי הם בעצמן בבחינת שכל הפולל, וכן בהוצאת בניו לתלמוד תורה, כי תלמוד תורה היא עקר המשכת השפע משכל הפולל ששם כל התורה, ועל-כן אין הוצאות אלו קצובים בצמצום מראש-השנה רק כפי שאזכה להוציא בשבילם כמו שכתוב שם, שאם פוחת פוחתין לו ואם מוסיף מוסיפין ליה.

וזה בחינת (תהלים פט, טז): אשרי העם ידעי תרועה ה' באור פניך יהלכון; באור פניך - זה בחינת שכל הפולל שאזכין על-ידי התקיעות, כי שכל הפולל הוא עקר

אור הפנים, בחינת (משלי טז, טו): "באור פני מלך חיים" - חיים הם המוחין, כידוע (עץ חיים, שער כט, פרק ט), שנמשכין מאור הפנים שהם שכל הכולל, וזהו יהלכון - בחינת ההלוק והנסיעות של ישראל, שעל-ידי-זה זוכין לתקן אמונת חכמים, שעל-ידי-זה זוכין לשכל הכולל, ובפרט כשנוסעים להצדיק האמת, שהוא בעצמו בחינת שכל הכולל, והעקר כשנוסעים אליו על ראש-השנה וכו', וזהו בשמך יגילון כל היום - בחינת שמחה שזוכין על-ידי הפלילות והאהבה שנכללין הנפשות בהצדיק האמת בשכל הכולל, [כמו שמבאר שם המבאר בהתורה הנ"ל עין שם].

צריך להאזין ולזכור היטב שאפשר לעבוד את השי"ת בכל יום ובכל שעה

וזה (דברים כז, ט): וידבר משה כו' אל כל ישראל לאמר הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם, ופרש רש"י שם גם כן בבאור יותר: 'בכל יום יהיה דומה בעיניך פאלו היום נכנסת עמו בברית', וזהו הסכת ושמע וכו' - שפרושו לשון הטה אָזְנְךָ ושמע היטב היטב, הינו שדבר זה צריכין להטות אָזְנְךָ ולקבול לשמע ולהבין ולקבלו בלב היטב, שהיום הזה נהיית לעם, דהינו בכל יום ובכל שעה, וזה בחינת מה שדרשו רבותינו ז"ל (ברכות סג): על פסוק זה: הסכת - 'הס ואחר-כך פתת', שפרושו, שבכל למודי התורה הקדושה צריכין בתחלה ללמד ואחר-כך לעין היטב, בחינת (שבת סג): 'לגמר והדר לסבר', ועל-כן נסמך זה הפסוק הסכת לפסוק היום הזה נהיית לעם, להודיע, שזה הענין היום הזה נהיית לעם לידע ולזכור בכל יום ובכל שעה שהיום הזה נהיית לעם, זה הענין צריכין להאזין ולזכור היטב בבחינת 'הס ואחר-כך פתת', כי צריכין לקבלו בכלליות בפשיטות, ואחר-כך לכתת ולעין בו היטב בכל שעה ורגע לידע בכל שעה שעתה עוברת שעה מימי חיו, ויזכיר עצמו שיש שכל הכולל שיכול להמתיק ולתקן הכל, ועל-ידי-זה יוכל להמשיך על עצמו לקיים היום הזה נהיית לעם לה' אלקיך היום דיקא, וכן בכל יום ושעה ורגע.

כל עבודת חודש תשרי הוא לתקן פגם אמונת חכמים ועי"ז נמתקים כל הדינים

זוהי בחינת העבודה של כל חודש תשרי הקדוש והנורא מאד, כי כבר בארנו, שזה בחינת ראש השנה כנ"ל, כי עוסקין אז להמתיק הדינים על ידי שנכללין בשכל הכולל, על ידי ששבין אז בתשובה על פגם אמונת חכמים, שעל ידי זה נתרבין הספרים הקדושים ונשלם התורה וכו', שזהו בחינת תקיעת שופר שמעוררין להקולות של מתן תורה, כדי להמשיך בחינת שלמות התורה בחינת שכל הכולל שממתיק הכל וכו' וכן"ל, ועל כן נוסעין לצדיקים על ראש השנה, כי הם בבחינת שכל הכולל, בחינת אבן שתיה קדשי קדשים וכו', ואחר כך בכל עשרת ימי תשובה עוסקין בזה, ששבין בכל יום בתשובה על פגם אמונת חכמים שהוא יסוד הכל, וכל מה ששבין יותר בתשובה נשלם האמונה יותר ויותר, ונתרבין הספרים הקדושים יותר ויותר, כמבאר בהתורה (הנ"ל) שעל ידי כל תשובה ותשובה נתרבין הספרים יותר ונכללין יותר ויותר בבחינת שכל הכולל, עד אשר בערב יום פפור נשלם בגין האמונה, כי אז נשלמת התורה יותר ויותר בתכלית השלמות, עד שזוכין אז להמשיך לוחות האבן למטה, כי ביום הפפורים נתנו לוחות האבן, כי אז עקר שלמות הפלליות בבחינת אבן שתיה קדשי קדשים, ועל כן אז נכנס הכהן הגדול לפני ולפנים למקום האבן שתיה קדשי קדשים לכפר על ישראל, כי אז נכללין שם בשלמות.

פניני נועם

ע"י שכלל ישראל מתרבים מאוד
נתבטל כח הערב 'רב'

הפטרה - תקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה (ישעיה ס, כב).

ועל־כן כל מה שישראל מתרבין, מתקרבת הגאולה ביותר, כמו שכתוב (ישעיה ס, כב): "תקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני ה' בעתה אחישנה", כי כל מה שמתרבין ישראל ביותר יש להם כח ביותר לבטל האסור על־ידי רבוי ההתר על האסור, כי כל מה שמתרבין ישראל נתרבה ונתגדל היחודים של מעלה יותר ונתבטל האסור ביותר, עד שיתרבו ישראל כל־כך עד שיהיה להם כח לבטל כל תערכת הערב רב, אף־על־פי שהם רבים, אף־על־פי כן ישראל יתרבו כל־כך עד שיהיה להם כח לבטלם, ואז יתבטלו הערב רב לגמרי ויתהפכו להתר, בבחינת (זכריה ט, ט): "ונשאר גם הוא לאלקינו", ואז יבוא משיח במהרה בימינו.

(ליקוטי הלכות הל' תערוכות הל' ג' ב)

בחודש אלול נעשה 'הדרך' שתפילת
 ישראל תעלה למעלה למעלה עד
 מקומה הראוי

אלול - וזה בחינת: "ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך", "ללכת" דיקא, כי על ידי פגנות אלול המרמז בראשי תבות, מתקן בחינת הדרך, ואזי: "תאבה האשה ללכת אחריך", כי היא מרצה לילך בדרך אחריו, מאחר שכבר תקן והאיר בה בחינת הדרך, שהוא בחינת פגנות אלול המרמז בראשי תבות של זה הפסוק, וזה בחינת תפלה כי תקון התפלה הוא בחינת זיווג דקדושה פידוע, כי התפלה היא בחינת (משלי לא, כט): "אשה יראת ה'", ועקר תקון התפלה הוא על ידי בחינת פגנות אלול, וזה בעצמו תקון התפלה, בחינת: "שגורה תפילתי בפי", שהאשה יראת ה" שהיא בחינת התפלה הולכת ונמשכת אחר האדם, בחינת: אם שגורה תפילתי בפי יודע אני שהוא מקבל, וכל זה על ידי פגנות אלול, ועל-בן עקר תקון התפלה הוא בחדש אלול, שאז מרבים ישראל בתפלות ותחנונים, כי עקר תקון התפלה על ידי פגנות אלול, שעל ידי זה: "תאבה האשה ללכת אחריך", כי צריך להאיר בחינת הדרך בהתפלה, כדי שתוכל התפלה ללכת בדרך הישר מחוץ לארץ ישראל, ומשם לירושלים ולבית המקדש ולקדשי קדשים, בבחינת (מלכים-א ת, מח): "והתפללו אליך דרך ארצם", "דרך" דיקא, כי התפלה צריכה לילך לארץ-ישראל וכו' ולקדש קדשים, ומשם לשמים, ואחר-כך מרקיע לרקיע ומעולם לעולם, עד שתלך ותעלה למקומה, ועל-בן צריכין להאיר בה בחינת הדרך, על ידי פגנות אלול שהוא בחינת "הנותן בים דרך".

(ליקוטי הלכות הל' קריאת התורה הל' ג' א)